

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt.)
Félévre.....	12 „ (6 „)
Negyedévre.....	6 „ (3 „)
Egy hóra.....	2 „ (1 „)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékire.....	10 „ (5 „)

Megjelenik mindennap
korán reggel.
Ünnep és vasárnap után is

Kolozsvár, 1904.

UJSÁG

POLITIKAI NAPILAP.

Főszerkesztő: Dr. PAPP JÓZSEF.

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda.)

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezred centiméterenként 8 fillér.

Barok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér megállapodás szerint.

Szerda, június 15.

Tisztújítás Kolozsvárott.

— Viharos városi közgyűlés. —

— Meglepetések. —

Kolozsvár, június 14.

A régi városháza erkélye fölött, a város trikolorját lengeti a szél Kolozsvár sz. kir. város tisztújító közgyűlését hirdeti a zászló: a városi önkormányzat legszebb jogát, tisztviselőinek ki- és megválasztását jelenti az. Mikor e sorokat írjuk, a város két első tisztviselőjét, a polgármestert és helyettesét immár meg is választotta a kommunitás.

Kolozsvár sz. kir. város polgármestere egyhangú közfelkiáltással: Szvacsin Géza. Ez a választás mindenesetre közmelegnyugtató kelt az egész városban. Nincs senki Kolozsvár polgárai közül, akinek csak eszébe is jutott volna a gondolat, hogy a polgármesteri székbe mást ültessenek be. Mi, akik sokszor kemény kritikában részesítettük a polgármester működését: mindig elismertük munkaszeretét, kötelességét. A kritikában része lesz ezután is; de hisszük, hogy hasznos munkájában lesz része a városnak is. A hízlekedés nem a mi kenyerünk; azt átengedjük másnak; felfedezni sem akarjuk Szvacsinát Gézát a város javára: méltányoljuk képességeit, érdemeit, de nem takargatjuk hibáit, tévedéseit ezután sem. Erre különben nem is szorult rá. Ellenben ez a szegény város reá van szorulva Szvacsin Gézára. Ezt bizonyítja a választás is: mert komoly pályázó nem akadt erre a diszes és szép állásra.

A helyettes polgármesteri székbe új erő került. Fekete-Nagy Bélát a fiatal városi tanácsost választotta meg a kommunitás többsége dr. Nagy Mórral az eddigi helyettes polgármesterrel és Salamon Antallal a kissé már előregedett tanácsossal szemben.

E választás sok tekintetben megnyugtató a város polgárait. Reprezentáló képességű, munkás komoly tisztviselő volt a városnak eddig is Fekete-Nagy Béla, mint tanácsos. Hogy új diszt és méltóságot kapott ez új választással: csak az érdem jutalmazták meg vele. Ha már úgy alakultak a viszonyok, hogy dr. Nagy Mór nem tarthatta meg eddigi állását, akkor mindenesetre sokkal szívesebben látjuk Fekete-Nagy Bélát a h. polgármesteri állásban, mint Salamon Antallal. Mert a bőbeszédűség, a kötődés még nem kvalifikál magasabb közéleti állásra senkit.

A jelentősebb személyi ügyek kedvező elintézése után, szóvá kell tennünk a tegnapi tisztújítás szépségiből. Béli Ákos főispán, a tegnapi napon kimutatta, hogy immár a perifériákra is eljutott az általános kormányzati elv, amely az ellenlévelmények ignorálásában leli meg erejét és az erőszakoskodásokban jut el a csucspontokra. Béli Ákos tegnap szelet vetett és vihart aratott. S várható, hogy ez a vihar nem tűnik el nyomtalanul, hanem most már állandósítva lesz. Kezdődött ez a halasztási indítványnál, mely ellen kivonult a városi főügyész is és törvényszerűen mondtotta annak tárgyalását. Ez az erőszakosság tomboló vihart idézett elő.

Mert a törvény megengedi — bizonyos esetekben — a közgyűlési határozat idő előtti megváltoztatását. A tárgyalás lett volna hivatalos kideríteni, hogy vajon fennforog-e ilyen eset a jelen alkalommal? Am ezt nem akarta a főispán ur, sőt később még annyit sem akart megtenni, hogy felolvastassa a pályázók névsorát. De ebben mégis engednie kellett. Nem kisebb jogász, mint dr. Pisztor Mór támogatta ezt a kérést és már-már veszedelmes

obstrukció készült, amikor a főispán ur, jónak látta ezt a taktikát mégis felfedni.

A kandidáló bizottság kiküldésénél is nagy sérelem történt. A kandidáló bizottságra hivatalos jelölteként a legpronoszírozottabb kormánypárti emberek szerepeltek és mikor azok megválasztása megtörtént, Béli Ákos az ő részéről is, három erős kormánypárti embert nevezett ki. Nincs kedvünk ilyen kérdésekben pártpolitikát követni, de a közéleti idomosság nevében, tapintatosság okáért is, helyesebb lett volna, ha úgy a választott, mint a kinevezett kandidáló bizottságba legalább egy-egy ellenzéki városatyát is jelölnek illetőleg kineveznek. Így a bizottság minden egyes tagja, mint a főispán politikai barátja jutott a kandidáló bizottságba és így törvénytelenességre is kaphatók voltak, ami azt fogja eredményezni, hogy újra előről kezdhetjük az egész tisztújítást. Mert a kandidáló bizottság eljárása ellen, felületlenül beadják a panaszt.

Az 1886. évi XXI. tc. 82. §-ának két utolsó bekezdése ugyanis a következőképp hangzik:

„Minden állásra legalább 3 egyén jelölendő ki. E szabály alól eltérésnek csak akkor van helye, ha nem jelentkezett jelölhető (1883. II. tc.) 3 egyén a betöltendő tiszti állomásra.”

A jelölő választmány határozatait indokolni nem tartozik.

Az 1896. XXVI. tc. 42. §-a 2. pontja értelmében pedig

„a közigazgatási bíróság előtti eljárásnak, illetőleg, panaszának van helye a törvényhatósági bizottságnak azon határozata (eljárás) ellen, a melylyel a tisztviselőket sat. megválasztja, ha... az eljárásban a törvényeknek és szabályoknak követelményei figyelmen kívül hagyattak.”

A jelölő bizottság több állásnál megsértette ezt a törvényt, mert a több pályázó dacára, csupán egyet jelölt. A kommunitás választói jogát, tehát részlegesen lefoglalta a jelölő bizottság, nem nyújtva módot arra, hogy a törvényhatóság tényleg válasszon.

Ennek a jognak az eltüntetését, már a jövőendő érdekében sem szabad tenni. Ilyen precedens alkotásával bünt követnének el, azok ellen, akik utánunk következnek. A panaszt be fogják adni és ha még van ereje nálunk az eleven törvénynek, akkor némely állás betöltésére új választás lesz szükséges. Mert a törvény erre vonatkozólag világosan szól, azt semmiféle fogással elcsavarni nem lehet.

Részletes tudósításunk a közgyűlésről a következő.

Délután.

Nagy érdeklődés mellett folyt le a délelőtti gyűlés, bővelkedve az izgalmas jelenetekben. A városatyák és az érdeklődők teljesen ellepték a közgyűlési termet és feszült érdeklődéssel várta mindenki a közgyűlés megnyitását, mely tíz órakor még egyre később. A polgármesteri szobában nagy tanácskozások folytak, az általunk már ismertett halasztási indítvány felett. Annyi kiszivárgott, hogy a főispán nagyon, de nagyon erőlyes lesz. Sőt voltak olyanok, akik becsület szavakra állították, hogy Tisza István erre az alkalomra elküldte hűségese emberével, Feiltsch Arthur báróval, az erős kezének egyik újját, a főispán használatára.

Végre kiderült arccal bevonult a terembe kíséretével együtt a főispán. Mindenki sietve elfoglalta a helyét és a főispán szürke megnyitó szavai, elveszték az elhelyezkedés okozta zibongásban. Mire azonban Eszterházy főjegyző felállt, hogy felolvassa a beadott halasztási indítványt; csupa fül volt mindenki. Mikor a végére ért, nyomban felállt Gajzágó Manó főügyész. Megható szavakkal hivatkozott főügyési állására és arra a kötelességére,

hogy neki figyelmeztetni kell a közgyűlést, hogy ennek az indítványnak a tárgyalása a törvénybe ütközik.

A baloldaltól Somodi István felől hangos moraj keletkezett erre a figyelmeztetésre. És Gajzágó felolvassa a törvényt egész odáig, ahol a kommunítási határozat megváltoztatásának eshetősége van megengedve.

Tízfelől is kiabálják most: Kérjük az egész szakasz citalását! stb. Gajzágó rendületlenül folytatja, hogy a közgyűlési határozat csak július hó 20-án változtatható meg.

— Megvárjuk! dörög közbe Kecskeméthy István.

— A pályázat meddő! — toldja meg Apáthy István.

A főügyész végre befejezi azzal, hogy mellőzzék az indítvány tárgyalását. (Nagy zaj. Ohó! ohó! kiáltások.)

Béli Ákos most belekezd a mondókájába. Hallották a főügyész véleményét! Somodi közbekiált: Szót kérek!

A főispán kijelenti, hogy nem engedi meg a beszédet.

Kecskeméthy felkiáltott: Ha az egyiknek szabad, akkor a másikat is.

A főispán újból kijelenti, hogy nem adja meg a szót.

Percekig tartó lármát tört ki erre a kijelentésre.

Somodi István és Kecskeméthy István egyszerre kiáltják:

— Szót kérünk! Szót kérünk!

A főispán — mivel Somodi belekezd a beszédébe — megvonja a szót.

Erre ismét kitör a lármák.

Béli Ákos kijelenti, hogy a kandidáló bizottság választásához lehet hozzászólni.

Somodi István: Igen, akkor ahhoz is szót kérek. S kéri is, hogy a pályázók neveit olvassák fel, mielőtt a kandidálás megtörténik.

A főispán ezt is megtagadja. Nincs kéznél, le kell másolni és hasonló kifogásokat használni.

Somodi fenntartja kérését. Köntzey pedig támogatja azt. S segítségükre siet dr. Pisztor Mór is, aki megmagyarázza, hogy a törvény bizony nem tiltja a pályázók nevének a felolvasását.

Béli Ákos ezzel szemben is magyarázat, majd Szvacsin is támogatja.

Ezután Kecskeméthy István veszi védelmébe Somodi indítványát. A főispán kezd izszadni a sok beszédől: hiszen itt obstrukció lesz. Kanitz Jenő oda is kiáltja az elnök felé: olvassassa fel a névsort, mert különben obstrukció lesz!

Előül még látszik megjelenni a főispán, mert időközben még Várady Aurél is felugrott és azt kifogásolta, hogy nincs jegyző a főispán mellett. Persze kikacagták ezt a városatyáknak, mert hiszen még a polgármester vak gyámoltjai is láthatták, hogy Eszterházy kezdetől fogva látja el a notáriusi teendőket. A főispán azonban erre már mégis engedett. Ha már Várady ur is ellenzéki hurokat peng — ha mindjárt kacagató hatással is — akkor már jó lesz engedni. Előkerült hát szépen a pályázók névsora és fel is olvasták azt.

A hivatalos körök elszörnyedésére újból feláll Somodi István. Kéri, hogy a vámhivatali főnök és ellenőr állását ne töltsék be, mert ez az állás úgy is megszűnik.

Szvacsin Géza hozzájárul ehhez azzal, hogy a még hátralevő időre, bízzák meg a főispánt a helyettesítéssel. Ez már tetszik a főispánnak is, aki most már e hosszú küzdelem után végre kiküldheti a kandidáló bizottság megválasztására szolgáló szavazatszedő bizottságot.

A kandidáló bizottság megválasztására szervezkedtek az ellenzék is. S a szavazás végén kiderült, hogy csupán 3 szavazattal győzött a hivatalos lista. Már pedig ennek az ellenkezőjéből nagy felfordulás keletkezhetett volna. Először is betartatott volna a törvény; másodsor pedig a jelölések is másképp eshetek volna meg.

De megtörtént ez is. Míg a kandidáló bizottság visszavonult, azalatt valósággal egy megzavart hangyabolyhoz hasonlított a közgyűlési terem képe. Végre bevonult a bizottság és egyelőre kihirdeti, hogy:

a polgármesteri állásra egyhangulag és egyedül Szvacsinát Gézát; a főjegyzői áll-

ásra dr. Eszterházy Lászlót; a tiszti főügyési állásra Gajzágó Manót; az alügyési állásra Polcz Rezsőt; a főpénztárosi állásra Tömösváry Miklóst és az erdési állásra Tarsoly Árpádot jelölték. Ennélfogva nevezettek megválasztottaknak jelenti ki a főispán.

— Eljen Szvacsin! Eljen a polgármester! ezek a kiáltások hallatszottak a teremben és a városatyák mindannyian siettek az új podeszta tördölésére. Ezután az elnök a tisztújítást délután 3 óráig felfüggesztette.

A délelőtti közgyűlés kiegészítésével a következő részleteket jelenthetjük:

A közgyűlést negyed 11 órakor nyitotta meg Béli Ákos gróf főispán. A gyűlésen 123 bizottsági tag közül 97-en voltak jelen.

Elnök jelenti, hogy több bizottsági tag indítványt terjesztett be a végéből, hogy a tisztújító gyűlés elhalasztassék.

Eszterházy László főjegyző felolvassa az indítványt, mely szerint a törvényhatósági bizottság 37 tagja a közgyűlés elhalasztását kéri arra az időre, midőn a szervezési szabályrendelet revíziójának munkája készen lesz.

Ezután Gajzágó Manó tiszti főügyész tiltakozott a beadott indítvány tárgyalása ellen. Hivatkozik az 1886. XXI. t.-c. rendeletre, mely határozottan kimondja, hogy a városi tisztviselők mandátuma minden hat évben lejár.

A törvényértelmében az indítvány nem járhat azzal a jögezővel, hogy a törvényhatóság egy korábbi rendeletét hatályon kívül helyezze. A szabályrendelet 10. §-a pedig határozottan intézkedik arról, hogy a közgyűlés határozata ellen beadott indítvány két hó előtt nem vehető tárgyalás alá. (Zajos felkiáltások: Nem áll!) Kéri tehát a közgyűlést, hogy az elhalasztási indítványt mellőzzék és a tisztújítást ejtsék meg.

Gróf Béli főispán a tiszti főügyész nézete alapján nem engedi meg az indítvány tárgyalását. (Zajos kiáltások: Napirendhez kívánok szólni. Nem áll! Elnök csejeng.)

Először Somodi István biz. tag szolt a napirendhez. Kéri a pályázók névsorának felolvasását.

Elnök ezt nem engedi meg.

A napirendhez szol még dr. Kecskeméthy István is.

Dr. Pisztor Mór hozzájárul Somodi indítványához, mire elnök a pályázók névsorát főjegyzővel felolvastatja, de a névsorhoz a hozzáismétlés nem engedi meg.

Ezután ismét Somodi István jelentkezett szólásra és indítványt nyújt be az iránt, hogy a vámhivatali főnöki és ellenőri állást tekintettel arra, hogy a vámhivatal január 1-én megszűnt, csak egy évi időtartamra töltsék be.

Szvacsin Géza polgármester pótlóindítványt jelent be. Kecskeméthy dr. felszólalása után a közgyűlés kimondja, hogy a vámhivatali főnöki állásokat egyelőre függőben hagyja s megbízza az elnök főispánt, hogy ez állásokra ideiglenes helyettes-hivatalnokokat nevezzen ki.

Ekkor elnök elrendelte a kandidáló bizottság választását. A tisztújító közgyűlés tartamára ideiglenesen felkéri tiszti főügyésznek Dobál Antalt, főjegyzőnek dr. Eszterházy Lászlót, a szavazatszedő bizottság elnökéül Bíró Jánost, tagjainul dr. Papp József ügyvédet, lapunk főszerkesztőjét és dr. Várady Aurél ügyvédet. Az ülést 20 percre felfüggeszti.

Szünet után.

Elnök jelenti, hogy a kijelölt idő alatt összesen 84 szavazat adatott be, melyből dr. Gidófalvy István 45, Ferencz József 44, Dobál Antal 43. dr. Csipkés Károly 40, Somodi István 39 és dr. Kecskeméthy István 35 szavazatot kapott. E szerint a kandidáló bizottság tagjai lettek dr. Gidófalvy István, Ferencz József, Dobál Antal s elnöki jogánál fogva még kinevesi br. Feiltsch Arthur, Merza Lajost és Gámán Zsigmondot. Elnök az ülést 15 percre felfüggeszti.

A gyűlés megnyitása után elnök megteszi jelentését a kandidáló bizottság jelölése alapján, mely szerint a bizottság a polgármesteri állásra egyedül Szvacsinát Gézát jelölte. (Eljenzés.) A másik folyamodó dr. Nagy Mór volt.

A főjegyzői állásra a bizottság három pályázó közül dr. Eszterházy Lászlót jelölte. Pályázók még Szabó Gyula és Tarsoly Mór, de utóbbi pályázatát visszavonta. A tiszti főügyési állásra a bizottság az egyedüli pályázót, dr. Gajzágó Manót jelölte; alügyési állásra Polcz Rezsőt, főpénztárosi állásra Tömösváry Miklóst, erdési állásra Tarsoly Árpádot.

Elnöklő főispán jelenti, hogy felszólalás a jelöltek ellen nem emeltetvén, Szvacsinát Gézát a polgármesteri, Eszterházy Lászlót a főjegyzői, Gajzágó Manót a főügyési, Polcz Rezsőt az alügyési, Tömösváry Miklóst a pénztárnoki és Tarsoly Árpádot a városi erdési állásokra megválasz-

tottaknak jelenti ki. (Hosszas és lelkes eljenzés.)

A választás eredményének kihirdetése után elnök a gyűlést felfüggeszti, mire a jelölő bizottság visszavonult a kijelölések folytatására.

A délelőtti közgyűlésen jelen voltak:

Bizottsági tagok: Adorján György, dr. Apáthy István, Babos Sándor, B. Bak Lajos, Balogh Károly, Benel Ferenc th. tiszti főügyész, Betegh Bálint, Betegh Péter, Bíró János, Bogdy István, dr. Boros György, Böhm Mihály, dr. Csipkés Károly, D. Deák József, Diószeghi Mihály, Dobál Antal th. tiszti főügyész, Donogán Gerő, Engel Gábor, dr. Farkas Lajos, br. Feiltsch Arthur, Ferencz József, Ferenczy Dezső, Gámán Zsigmond, dr. Genersich Gusztáv, dr. Gidófalvy István, Gombos Ferencz, dr. Haller Károly, Havas Ármán, Havas László, Hevesi József, Hirschfeld Károly, dr. Isaku Aurél, Katona András, Káitz Jenő, dr. Kecskeméthy István, dr. Kiss Mór, Kiss Sándor igazgató, Koleszár Sándor, Kovács István, Kuszko István, Köntzey Imre, Lendvay Emil, Lósy Béla, dr. Lukács Adolf, dr. Menyhárt Gáspár, Merza Gyula, Merza Lajos, dr. Mihály József th. tiszti főügyész, Nagy Dezső, Nagy Gábor, Nagy János, Papp Leontin, dr. Papp József, dr. Pisztor Mór, Pál György, Pollák Lajos, Puskás Béla, Reimann Károly, Reményik Károly, Reményik Viktor, Sámj László, Smiel Dávid, Somodi István, dr. Szádeczky Lajos, Szántó Bertalan, Szekula Ákos, dr. Széchy Ákos, Szilágyi Lajos, Tanács József, dr. Tulsek Sándor, Wertheimer Vilmos, Zágoni Szabó Mihály.

Tisztviselők: Szvacsin Géza polgármester, dr. Nagy Mór tanácsos, Salamon Antal tanácsos, Vikol Kálmán tanácsos, ár. elnök, Fekete Nagy Béla tanácsos, Ehringer Lajos tanácsos, dr. Eszterházy László főjegyző, Tarnai Mór aljegyző (th. főjegyző), dr. Nemes Ferenc aljegyző, Föder Ottó aljegyző, Gajzágó Manó tiszti főügyész, Polcz Rezső tiszti alügyész, dr. Hadady Endre főkapitány, Deák Pál árvaszéki ülnök, dr. Jeszenszky Gyula árvaszéki ülnök, Mustárdi Miklós árvaszéki jegyző, dr. Bartha János főorvos, Tömösváry Miklós főpénztárnok, Póczy Mihály főmérnök, Lakatos Ferenc főszámvéző, Gaál Endre helyettes alszámvevő, Szölösy Gábor levéltárnok, Szigethi Gábor közgyám.

Délután.

A délutáni választások meg nem csappant élénk érdeklődés mellett folytak le. Jóval 3 óra után nyitotta meg Béli Ákos főispán a közgyűlést jelölve, hogy most kitűzi a választást egy első tanácsosi, illetőleg polgármesterhelyettesi tisztségre, továbbá első aljegyzői, két árvaszéki ülnök, egy árvaszéki jegyző, városi adóhivatal főnöki, pénztárnoki- és városi házi pénztár ellenőri állásra.

A szavazatszedés megejtésére három bizottságot küldött ki és pedig: a közgyűlési teremben Tanács József elnökléte alatt dr. Eszterházy László és Gál Endrét a polgármesterhelyettes és első aljegyzőre leadott szavazatok számon tartására; a polgármesteri hivatalban Szekula Ákos elnökléte alatt Merza Gyulát és Föder Ottót a két árvaszéki ülnök és egy árvaszéki jegyző állásra leadott szavazatok beszedésére és végül ugyancsak a polgármesteri hivatalban dr. Szádeczky Lajos elnökléte alatt Körösy Gábor és Köntzey Kálmán lettek kijelölve az adóhivatali főnöki, pénztárnoki és ellenőr állásokra a szavazatok átvételére.

A jelöltek névsorából egyhangulag lettek megválasztva második tanácsos, illetőleg árvaszéki elnökléte Vikol Kálmán, közgyámának Szigethy Gábor, rendőrkapitányának dr. Kossa Elemér és adóhivatali ellenőrnek Wermeser György. A jelenlevők zajos éljenzéssel fogadták az egyhangulag megválasztottakat.

Somodi István a választás kitűzéséhez kérve szót, arra kéri az elnök főispánt, hogy csak egy óra múlva tűzze ki a választást, hogy közben a képviselői testületi tagoknak ideje jusson a jelöltek megválasztása felett értekezletet folytatni.

Béli főispán ezt feleslegesnek tartja, mert a választásra amugy is másfél órai időt szándékozik kitűzni és így elegendő idő jut a megbeszélésre. Ebbe Somodi és a közgyűlés is belenyugodott.

Mire nyomban megkezdődött a választási aktus a városatyák nagyszámú részvételével. A kortekedés teljes apparátussal megindult oly mérvben, hogy a választás lezártaig még a rutinizott kortekések sem mertek tippelni, hogy kinek van a legtöbb kiáltása a győzelemre. A jelöltek listáit garnadára nyomták a választók kezébe, úgy hogy a szegény város atyáknak ugyancsak munkájába került előszedgetni az „igazi” neveket. A listákat borítékban adták le az urnába.

Pont öt órakor nyitotta meg újból Béli főispán a közgyűlést, hogy a szavazatok eredményét felolvastassa és a megválasztottakat kihirdesse. Elsőnek Tanács József olvasta fel az elnökléte alatt megejtett választásnak az eredményét. E szerint leadott a polgármester helyettesi állásra 101 szavazat, melyből 4 szavazat érvénytelen volt. A 97 szavazat következőleg oszlott meg:

Fekete-Nagy Béla 36.
Salamon Antal 32.
Dr. Nagy Mór 29.

A főispán ehhez képest a polgármester helyettesi állásra Fekete-Nagy Bélát jelölték ki megválasztottaknak.

Hatalmas éljenzés kísérte a választás eredményét és tömegesen siettek Fekete-Nagy Bélához, hogy szerencsekívánataikat kifejezzék az új polgármester helyettesnek, ki fiatalon és aránylag rövid idő alatt jutott e kitüntető tisztséghez.

Az első aljegyzői állásra megejtett választás eredményeként a főispán Tarnay Mór 84 szavazattal jelölt ki megválasztottaknak. (Éljenzés.)

Ezután Székula Ákos olvasta fel a második bizottság működésének eredményét. Leadott összesen 99 szavazat, ebből 2 érvénytelen volt. A szavazatok következőleg oszlottak meg:

Deák Pál 92.

Dr. Jeszenszky Gyula 94.

A főispán ennek megfelelően a két árvászeletti ülnöki állásra Deák Pált és dr. Jeszenszky Gyulát megválasztottaknak jelölték ki. (Éljenzés.)

Mig az árvászeletti jegyező állására dr. Mustáry Miklós 83 szavazattal hirdette ki a főispán megválasztottaknak. (Éljenzés.)

A harmadik bizottság működéséről dr. Szádeczky Lajos tett jelentést, mely a következők voltak:

Városi adóhivatali főnöki állásra le-

adatott 99 szavazat, ebből 7 érvénytelen volt. A többi következőleg oszlott meg:

Schedivetz Márton 42.

Lévy József 34.

Hadházi Sándor 21.

Elnöki főispán Schedivetz Józsefet jelölték ki megválasztottaknak. (Éljenzés.)

Adóhivatali pénztárnoki állásra leadatott 98 szavazat, ebből kapott

Csikpés Albert 96,

Bodor Lajos 2.

Megválasztott tehát Csikpés Albert (Éljenzés.)

Városi házipénztári ellenőri állásra leadatott 94 szavazatot következőleg:

Fikler Lajos 52.

Czakó József 42.

Mire a főispán Fikler Lajost jelenti ki megválasztottaknak. (Éljenzés.)

Az éljenzések csillapultával a főispán elrendeli a további választásokat és pedig a közgyűlési teremben hat kerületi kapitányi állásra az első bizottság előtt, melynek elnöke Nagy Dezső, tagjai pedig Fekete-Nagy Béla és Kanitz Jenő, míg a polgármesteri hivatalban Bíró János elnöksége alatt dr. Jeszenszky Gyula és dr. Papp József vették át a városi gazda és közbizalmi pénztárnoki állásokra leadatott szavazatokat. Egyhangúlag lett megválasztva *Sebesi Samu újságíró karácsonyi községi bírónak*. Zajos éljenzés követte ezt a kihirdetést.

A választásra fél órai időt tűzött ki a főispán. A választási kampány most már kevésbé volt izgatott. A kortések is kimerültek úgy, hogy a fővárosi idő elteltével mindkét bizottság befejezte munkáját. Mire a főispán újból megnyitotta az ülést és felkérte a bizottság elnökeit, hogy a választás eredményéről tegyenek jelentést.

Elnök Nagy Dezső jelentette, hogy a hat kerületi kapitányi állásra leadatott 78 szavazatot. A szavazás eredménye a következők voltak:

Benkó Sándor 67.

Beszterczey Béla 66.

Ifj. Czetz János 64.

Laffer József 64.

Jelen M. József 63.

Id. Filippi József 63.

A többiek 1—17 szavazatot kaptak. A főispán a fentieket hirdette ki megválasztottaknak. (Éljenzés.)

A második bizottságnál leadatott szavazatokról Bíró János tett jelentést. A városi gazda állásra leadatott 80 szavazatot, melyből 3 érvénytelen volt. A szavazatok következőleg oszlottak meg:

Czetz Gyula 56.

Donogán Gergely 20.

Fekete A. Károly 1.

A főispán ezek után Czetz Gyulát jelölték ki megválasztottaknak. (Éljenzés.)

A közbizalmi pénztárnoki állásra leadatott 73 szavazatot Tömörváry Zsigmond nyerte el, kit is a főispán megválasztottaknak jelölték ki. (Éljenzés.)

Miután a főispán megadta a választás folytatását ma délelőtti 11 órára tűzte ki, a közgyűlés véget ért.

*

A közgyűlésen jelen voltak:

Bizottsági tagok: Babos Sándor, Betegh Bálint, Betegh Péter, K. Biasini Sándor, Bíró János, Bogdy István, dr. Boros György, D. Deák József, Dobál Antal tb. tiszti főügyész, Donogán Gergely, dr. Engel Gábor, Ferencz József, Ferenczy Dezső, dr. Frank-Kiss István, Gajdó Manó tiszti főügyész, dr. Gidófalvi István, Havas Árpád, dr. Isacu Aurél, Kánitz Jenő, dr. Kiss Mór, Kiss Sándor olajgyáros, Nagy Gábor, Nagy Lajos, Reményik Károly, Reményik Viktor, Rucka János, Adorján György, B. Bak Lajos, Benel Ferenc tb. főügyész, dr. Deák Albert tb. tiszti főügyész, dr. Feilitzsch Arthur, dr. Generich Gusztáv, Gombos Ferenc, dr. Haller Károly, Kovács István, Kuskó István, Lendvay István, Lósy Béla, Merza Lajos, dr. Mihály József tb. tiszti főügyész, Puskás Béla, Reimann Károly, ifj. Reményik Lajos, Székula Ákos, Székely Mihály, dr. Török István, Veisz József, Balogh Károly, Böhm Mihály, dr. Csikpés Károly, Diószegi Mihály, Gáman Zsigmond, Havas Lázár, Hirschfeld Károly, dr. Keskeméthy István, Koleszár Sándor, dr. Szádeczky Lajos, dr. Szamosi János, Körtzky Imre, dr. Menyhardt Gáspár, Merza Gyula, Nagy Dezső, Nagy János, dr. Papp József, Pál György, Pollák Lajos, Smiel Dávid, Somodi István, Szilágyi Lajos, Tanács József, dr. Tutsek Sándor, dr. Várady Aurél, Zágoni Szabó Mihály.

ORSZÁGGYŰLÉS

A képviselőház ülése.

— Express tudósítás. —

Budapest, június 14.

Bánffy várja a t. Ház. Ugy mondják, aminet rebesgetik, hogy Szeged köve ma bejön a Házba, elfoglalja a helyét és — beszédet mond.

Hock János már itt van és szélében hosszabban magasztalja az Új-Párt elveit. A képviselők azonban nem az elvekre, hanem Bánffyra kíváncsiak.

A volt miniszterelnök azonban késik és így Perczel Dezső nélkül nyitja meg az ülést.

Napirend előtt.

Darányi Ferenc: Meginterpellálta a honvédelmi miniszter azokat a csendőroknak a dolgában, akik a pinchehyi választások alkalmával a népre löttek. A honvédelmi miniszter szombaton válaszolt erre az interpellációra. Másnap egy újabb ülést írt, hogy a honvédelmi miniszter — legalább így beszéltek a Házban — mondja az újabb — egy kiliense megbízásából tette. Ez ráfogás és rágalom. Csak annyit akart elmondani. (Helyeslés a néppártban.)

Az indemnitás.

Olay Lajos: Erős szavakkal bírálja a kormány eljárását. A Tisza-kabinet makacsul elzárkózik minden nemzeti gondolat elől s a függetlenségi párt elveinek, saját édesatyja tetteitől megijed, és csak szemfényvesztés. A népiszkolára vonatkozó törvényjavaslat csak szerény hasonlat, a nagy mű befejezéséig még nagy a távolság. (Ugy van! a baloldalon.)

A zászló és jelvénykérdésben hihetetlen könnyelműséget tanúsít a kormány. Igéretének dacára, semmit sem tett ez ügyben. A tisztek áthelyezése ma még mindig késik. De a hadügyi költségvetés ismét remítől módon meghízott. Kérde Tiszát, meg fogja-e kötni Ausztriával a kiegyezést a 14. §. alapján? Szólt attól fél, hogy elfogja követni azt a nagy törvényteleniséget. Bizalmatlansággal viseltetik a kormány iránt és ezért az indemnitást nem fogadják el. (Élénk helyeslés a baloldalon.)

Sághy Gyula: Nem fogadják el az indemnitást annál a nagyfokú bizalmatlanságnál fogva, amelylyel a mostani kormány iránt viseltetik. A bizalmatlanságra sok oka van, később lesz alkalma ezeket bővebben kifejteni.

Ezután a kormány katonai programját bírálja s úgy találja, hogy az messze mögötte marad az ígéreteknek s annak, a mit a nemzet méltán követelhet. A kormány semmit sem tesz a magyar nemzeti állam kiépítésére. Minden vonalon takarékoskodik, csak a katonaságra pazarol pénzt. Majd Apponyi programjáról beszél, helyesli azt és bizton hiszi, hogy eljön az idő, a mikor ez a politika fog érvényesülni. Nem fogadom el a törvényjavaslatot. (Helyeslés a baloldalon.)

Marjay Péter nem érti, miért kunyerál mindig a kormány indemnitásért. Már egészen elszokott a költségvetéssel való tárgyalástól. Az, hogy a kormány már hét hónapja van az uralkodni, azt bizonyítja, hogy buta szerencsés van. (Nagy derűség.) Ezt a kormányt épp oly barátságosan fogadták, mint az elődöt, a Khuen-kormányt. (Derűség.) Nem engedték be őket. Hát betörték a Házba. (Derűség.) Még a programbeszédjét sem tudta a kormány elmondani, annyira szerették őket.

Vizsgálja ezután a kormány eddigi működését, a melyet az ellenzék többsége nem fogadja el. Azzal kezdte a munkáját Tisza, hogy a főispán székét a maga embeireivel töltötte be, majd kortesjavaslatokat nyújtott be és fogadott el. Ezt követte a vasúti sztrájk, a melynek összes súlyos következményeiért csak kormányt lehet és kell felelőssé tenni. Kérve kéri a kormányt, kövessen végre nemzeti politikát. Tekintsen végre a népre, a mely sorvad, senyved és a szocializmus karjaiban pihen. A népet ki kell emelni mostani súlyos helyzetéből, ha csak azt nem akarjuk, hogy irtózatoss baj szakadjon, országra, Sörgéti a községi népoktatást s a nép erkölcsi nevelést. Biharban van egy község, ahol a templom körül három kocsmá van.

Polónyi Géza: Pedig ezt a törvényt tilja.

Rigó Ferenc: Lukács miniszter érdeme.

Gabányi Miklós: Czinkusban vigyorg.

Marjay Péter: Népiség fenyegeti az országot s a kormány mégis van szíve katonára pénzt költeni. Ez hazárdulás, népgyilkosság. (Élénk helyeslés és taps a baloldalon.) A kormány rossz gazdálkodásai közül fölemlíti a nagytráfikok ügyét. Minek adja ki bérbe ezeket az állam, inkább ő maga hozza hasznát belőlük.

Rigó Ferenc: Mi lesz akkor a trafikos kisasszonyokkal. (Derűség.)

Marjay Péter: Példákat hoz fel arra, hogy a trafikok körül nagy visszaéléseket követnek el. A délvideken valami Herz-család kapja meg a trafikot.

Keskeméthy Ferenc: Mindig Hercl Csodálatos. (Derűség.)

Marjay Péter: Nem fogadják el az indemnitást. (Élénk helyeslés a baloldalon.) Az elnök: Az ülést öt percére felfüggeszti.

Szünet után.

Várady Károly szinte sok igazságtalanságot látott a trafikonál. Ő is kéri a saját reputációja érdekében is a minisztert, nyilatkozzon a nagybecsereki ügyben, hogy ezzel a közvéleményt megnyugtassa. Szükségesnek találja ő is a trafikok állami kezelésbe vételét. Vagy ha az nehézségekbe ütközik, akkor engedélyezzenek több trafikot, hogy azok jövedelme megoszoljon több

arra rászorult szegény ember között nehegy ne rakjanak egyet-egy zsebre 10—15000 forint évi jövedelmet. Szintén nem fogadja el a javaslatot, minden tekintetben csatlakozik Marjayhoz.

Lukács László: Marjai beszédére kijelenti, hogy foglalkozott már a dohány-tőzsdék állami kezelésével, de arra a meggyőződésre jutott, hogy az üzlet-ember nagyobb ambícióval látja el a dohányjövődék elárulását, mint az állami hivatalnok tenné.

Az ülést az elnök két órákor befejezte.

A japán—orosz háború.

— Express tudósítás. —

Budapest, június 14.

A japán hadsereg győzelmesen nyomul előre. A Pulantien melletti győzelem elvette Kuropatkin kedvét attól, hogy Port-Artur felé sietessen, felszabadítani Oku generális ostroma alól. Sőt vannak híreink, a melyek azt mondják, hogy Kuropatkin visszavonult egészen Mukdenig, a hol helyzete kétségbeesett, ha csak hamarosan meg nem érkezik várvárvárt segédsapatai.

Ilyenformán nem igen indokolt a párisi »Matin« az a felfogása, hogy az angol-japán követségnek optimiztikusan fogják fel a helyzetet. Ugyanis — írja a Matin — erősen meg vannak győződve, hogy Port-Artur elfoglalása nem sokára megtörténik, de ezenkívül várják a japán seregek győzelmét Kuropatkin felett Liaujangnál is. Azt hiszik, hogy Kuropatkit is elfoghatják, mert a japánok mindent megtettek, hogy Kuropatkin visszavonulási útját északra elzárják. Nemsokára kitűnik: igazuk volt-e a japánoknak!

Tokió, június 13.

Togo tengernagy jelenti, hogy Kaiping ostroma következtében az oroszok 3000 főnyi legénységgel és 20 ágyúval kivonultak Inkaból.

Tokió, június 13.

Togo tengernagy jelenti: E hó 10-én a japán hajóhadostály a Talienvani öbölben Sziao-Pintao közelében négy torpedórombolót vett észre, a melyeket Port-Arturba üzött. A talienvani öbölben több mint 70 aknát pusztítottak el. Ezeket kívül még 30 uszáknak, ezeknek egy részét már a Pecsili-öbölben ártalmatlanná tették.

Pétervár, június 13.

A 9-ikéről szóló cári ukáz elrendeli a tartalékos tiszteknek és legénységnek a következő kerületekből tényleges szolgálata való bevonulását: a penzai kormányzóság tiz kerületéből, a permi és szimbirsk kormányzóság egy-egy kerületéből, a számariai kormányzóság hat kerületéből, Szarator kormányzóság három kerületéből, az orenbör kormányzóság két kerületéből, az ufai és moszkvai kormányzóság négy-nyé kerületéből, a tomboni kormányzóság hat kerületéből, a voronezi és orel kormányzóság négy-nyé kerületéből, a vladimiri kormányzóság két kerületéből, a rjesszani kormányzóság három kerületéből, a tulvi kormányzóság négy és a kharkovi kormányzóság három, végül a kurszki kormányzóság négy kerületéből. Néhány kerületben lószorozás is volt.

London, június 14.

A Reuter ügynökség Kuroki tábornok főhadiszállásán lévő tudósítójától Fuzonon át a következő hírt kapta, kelet felől: A harcokról nincs új jelenteni való. Az előzőek nap-nap után összeütözköznek. Az ez alkalomkor szenvedett veszteségek csekélyek. Ugy látszik, hogy a japánok ezeknél a csatározásoknál előnyben vannak. — Éjjelenként a kínaiak elvágják a táviróvezetéseket.

London, június 14.

A Daily Mail tudósítója jelenti, hogy a 12-én jelentett ütközet, a melyen az oroszok, hír szerint, 800 embert veszítettek, Sziumatjál volt, hova a japánok Kurantinenből vonultak, hogy a vidéket kiirtsék, mielőtt Niucsvangra vonulnának elő.

A két éves katonai szolgálat.

— Budapesti munkatársunktól. —

Nem lesz két éves szolgálat, de fel fogják emelni az újonc létszámot. Akárhogy csűrjék-csavarják a dolgot, ez úgy lesz és a magyar megint azt fogja kérdezni, hogy mit eredményezett a másfél esztendeig tartott parlamentáris küzdelem.

A legmunkásosabb azonban az egész dologban az, hogy nem is igen csűrjék-csavarják a dolgot. Egy bécsi lap minap megírta, hogy az újonc létszámot a hadseregben okvetlenül fel fogják emelni, mert erre mulhatalan szükség van. Azonban a két éves katonai szolgálat behozatala nevezetesen akadályokba ütközik és ezidőszent nem valószínűsíthető meg.

Mindenki azt várta, hogy ezt a híradást és határozott kormányfoglalatot fogják követni. Különösen a magyar kormánytól várja azt minden ember.

Hisz a közel másfél évi harc után a békének egyik sarkalatos tétele az elfogadása volt az, hogy a két éves katonai szolgálatot behozzák. Első kötelessége lett volna tehát, hogy szavahihetőséget dokumentáljon és érellyesen visszautasítson minden insinuációt, a melyet vád gyanánt hoznak fel ellene, hogy nem tarja be ígértét és nem teljesíti kötelességét, a melyre a parlamenti tisztes és az adott szó szentsége kötelezte volna.

Azonban a cáfolat csak később, egyre később és mindegyik nem jelent meg sehol, sem a kormány lapjaiban, sem hivatalos közlönyeiben. Ellenben az egyik lapban, a mely a kormánypárthoz közel áll, megjelent egy hírcske, mely arról szólt, hogy az újonclétszámot csakugyan föl kell emelni. Erre a hadsereg harcászati szükségének föltétlenül szüksége van; enélkül nem tudunk lépést tartani a többi nagy hatalom hadseregével, pedig enélkül összeesne a világ, noha háború nincs: arra kilitás a mostani békés áramlatoknál fogva nem is lehet.

Azonban, minthogy négyszáz és egy-néhány milliót kapott most a hadsereg hadifelszerelés céljaira, természetesen, hogy több fegyverhez, több ágyúhoz több ember is kell. Most csak nem engedik, hogy be-roszdósodjanak az ágyúk.

Hanem a két éves katonai szolgálattól egyetlen egy szót sem szólt az illető, kormányhoz közelálló orgánus. Mintha ez a kérdés egyáltalában a világon sem lett volna.

Ellenben egy másik, szintén a kormány mellett állást foglaló lap ezzel a kérdéssel foglalkozva kifejtette lapidaris rövidséggel, hogy a két éves katonai szolgálat csakugyan leküzdhetetlen akadályokba ütközik. Ez volt a vejeje annak, a mit erről a kérdéssel mondott, ha nem is szótól-szóra ezt.

De mindebből bizonyossággal lehet megállapítani, hogy a két éves katonai szolgálattal is így leszünk, mint a katonai büdvádi eljárás reformjával. Csak elvben van meg ígéretek alakjában, de közel harminc esztendő óta minden hadügyi kormány ígéri, hogy majd csak meglesz valahogy, valamiképpen, ha Isten is úgy akarja és az embereknek türelmük lesz kívánni, a míg csakugyan a valóságban úgy lesz, a hogy ígérték és ígérgetik folytonosan. Sohasem lesz katonai két éves szolgálat, ellenben a teher-viseles meg van oly nagy mértékben, hogy a nap alig bírja már ki.

Csakugyan igaz volna, hogy az erős kéz mindenre képes? A kéz megtagadja azt, amit a száj ígért? Vagy szabad-e ezt tenni, ha hivatkosok arra, hogy politikában minden szabad?

Lázongás Aradmegyében.

Az alapítványi földek miatt.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, június 14.

A sűrű lázadások, melyek hírhedte tettek Aradmegyét, egy kis időre elpihentek. Eddig a luakassági községnek népe forrongott, nyögött a közgazdasági, gazdasági és egyéb bajok alatt, míg be nem telt a pohár. — Akkor azután lázadás tört ki, hol itt, hol ott, az elkeseredett és felizgatott nép neki támadt a lakosoknak és a kedélyek »lecsillapítására« katonaság kellett Talpasra is, Szepőre is. Székudvaron, Kerűlőson. Siklón és Zarándon kisebb mértékű volt a lázongás, de erős csendőri karhatalom kellett ide is. Eszkáról most délfelé vonult a forrongó a nép között és legközelebb alighanem Szekal községi sorakozik a lázadások krónikájában az előbbieknél mellé.

Az előzmények, melyek a szemlaci népet kiserítették, bőven ismeretesek. Szekal határát nagykiterjedésben közalapítványi földek képezik. Ezeket a földeket a vallás- és közoktatásügyi minisztérium kezeli, illetve adja bérbe. A bérlet az idén tavasszal lejárt és a szemlaci nép nagy erőfeszítéssel dolgozott rajta már évek óta, hogy a földeket közvetlenül ők, a kiszegadák kapják bérbe a kormánytól, ne pedig a nagybérlek, akiknek ők eztán csak zsel-lérek, vagy esetleg ezekről kapnak kisebb parcellákat albérlésre. Szekal községi képviselőtestülete még tavaly olyan határozatot hozott, hogy a kiszegadák, mint erkölcsi testület jótállást vállal és Wlassics Gyula kultú miniszter akkoriban határozottan meg is ígérte, hogy nekik adja a földet. Wlassics azonban elment és jött helyette Berzeviczy Albert, a ki nem vállotta be elődje ígértét, hanem a szemlaci földeket megint odaadta a régi nagybérleknek.

Akkoriban, pár hónap előtt, részletesen ismertetettük a szemlaci földek körül folyó harcot. A kiszegadák deputációjába mentek Berzeviczyhoz, aki azonban hajhatatlan maradt. A kegyelmes ur sajnálkozott, a földet azonban mégis a nagybérlek kapták. Nemrégiben Lendl Adolf dr. orsz. képviselő a délvidei alapítványi földek bérlete miatt meginterpellálta a minisztert és felemlítette a szemlaci esetet is. Berzeviczy akkor azt válaszolta, hogy a szemlaci földeket a közalapítványi tanács »le-ménye alapján adta ismét a nagybérleknek, akiknek nagyobb a garancia. Ezzel napirendre térték az ügy fölött, nem tért azonban a szemlaci nép, mely nagy sérelmet látja a dologban.

Annnyire el vannak keseredve a szemlaciak, hogy lázadásban akarnak kitörni és nyíltan meg is mondták illetékes helyen, hogy erőszakot fognak alkalmazni. Az aradi kir. ügyészség tegnap értesítést kapott a dologról és most már megindult a vizsgálát. Hetek óta erős forrongás volt észlelhető a szemlaciak között, akik a napokban deputációval keresték fel a négy nagybérleket: Friedmann Henriket, Istvánffy Bélát, Kövér Mártont és Roth Henriket. Kérték őket, hogy mondjanak le önként a bérletről és engedjék a földet a kiszegadának, mert a végtelenség el vannak keseredve. Azzal a fenyegetéssel távoztak el tőlük:

— Semmiről se állunk jót, ha nem kapjuk meg a földet!

Ketten a bérlek közül: Kövér Márton és Istvánffy Béla nyomban kijelentették, hogy inkább lemondanak a bérletről, sem hogy lázadás okán szolgáljanak. Egyben azonban a bérlek és a szemlaci előjáróság

is jelentést tett az aradi kir. ügyészségnek a fenyegető helyzetről.

Senk Ferenc pécsai főszolgabírónak is jelentést tettek, a ki megértesítette a csendőrséget a községben.

1904. június hó 1-ével új előfizetést nyitottunk az „UJSÁGRA“-ra.

Június 15-től július 15-ig 2 korona.

Negyedévre 6 korona.

Félévre 12 korona.

Kérjük azokat a t. c. vidéki előfizetőket, kiknek előfizetése lejárt, hogy az „UJSÁG“ megrendelését minél előbb megújítani szíveskedjenek.

UJDONSÁGOK.

Képek a tisztújításról.

Kolozsvár, jan. 15.

A tisztújítás első részén, a tegnapi napon teltünk. A legnagyobb szenzáció: dr. Nagy Mór kibuktatása. Lehetetlen e tényt mellett elhaladnunk minden megjegyzés nélkül. Ime: évtizedek kitartó munkásságát, ha szembeállítjuk egy incidenssel; ez utóbbi domborodik ki élesebben és semmivé teszi egy hosszú munkás pályafutás érdemeit. Ha volt sérelme Szvacsina Gézának, a tegnapi tisztújítás elégtételt szolgáltatott neki, de ha volt valamelyes bűne ebben dr. Nagy Mórnak, akkor is nagyon súlyosan lakoltatták érte. Mi úgy hisszük, hogy a mai folytatásos tisztújítás: az egyik tanácsosi állásra jelöltni fogják dr. Nagy Mór. Ezzel tartozik neki Kolozsvár sz. kir. város közönsége. ...

Hosszu munkásság után kiválasztott Lévy József adófőnök is. A városnak immár két nyugalmazott főnöke van. Mák Ferenc és Lévy József. Erős, munkabíró emberek; a kommunális változó kegye, korán eljutatta nekik a nyugdíjat. Korábban, mint ők talán akarták és megérdemelték volna.

Czakó József házipénztári ellenőr több mint 30 évi szolgálat után tegnap szintén elkerült a nyugdíjazás határához. Csön-de, szerény szolgálja volt a városnak, a ki ismerték, szerették és becsülték, mint a szorgalmas hivatalnok mintaképét. Valószínűleg a kilépcsüléshez nem volt teherese; ezért, hogy tegnap elbukott a választáson. A nagyok, a hivatalnoktársai valószínűleg nem védtek meg a szavazatukkal. Ki törődne egy kis házipénztári ellenőrről, mikor csak a nagyok dolgai izgatják az embereket.

Sorsára hagyták az öreg Czakó Józsefet: ez a sors pedig a nyugdíjazás volt. ...

A legizgalmasabb* korteskedés a h. polgármesteri állás körül volt. Salamon Antal rettenetesen vágyott erre a székre. De azért kötődött is a kommunális tagokhoz. Azt mondja az egyik városalánok:

Őn utána járt a választásának, korteskedett: hát nem a választók bizalmából került ide!

Ezt persze olyannak mondotta, akiről úgy is tudta, hogy nem szavazt rá.

De hogy ő a közbizalmat választotta legyen, hát rögtön karafogta Lendvayt és igazgatót és elkezd szónokolni: „kérem én már 23 év óta vagyok a városnál; Fekete-Nagy Béla meg csak tíz; nem csak 8 éve, hát kérem stb. ...“

Az előbb említett városatyja maliciózan szól rá Salamonra:

Ennek most van éppen az ezerhatszázadik évfordulója, miér, is az idén minden örménylakta vidéken különösebb díszszel fogják megülni a nagy védőszent ünnepeit.

A 333. év körül Kr. u. 80 éves korában halt meg a nagy férfi, kinek istenfő szent életét Avedik könyve is megható fejezetekben tárja elénk.

És mint minden évben, akként az idén is Szt. Gergely napján meg fog zendülni Kolozsvárt az örmény zsolozsma, fölhangzanak az ősi örmény szertartást kísérő szép keleti egyházi énekek és a melabusi örmény dallamok és imák keretében száll föl az ájtatoskodók fohása.

Szamosujvárt lényeg körmenetével ünneplik ezt a napot, nálunk égi gyertyák közé külön oltárra teszik ki a kolozsvári Szt. Gergely-alap tulajdonát képező sz. Gergelyt ábrázoló értékes olajfestményt.

Ugyancsak említett Szt. Gergely-alap birtokában van egy a nagy védőszentnek Hürmütz György velencei örményektől okmányilag hitelesített csontrelikviája, a melynek beszerzendő díszes relikviariuma számára a pénzalap ma-holnap össze fog gyűlni.

A szombati ünnep előestéjén t. i. hó 17-én azaz pénteken d. u. 6 órakor és 18-án szintén d. u. 6 órakor segédlet és litánia lesz a Mátyás király-téri plebániá templomban; az ünnep tulajdonképen napján pedig d. e. 10 órakor tartatik a segédlet és énekes nagy mise. Az istentisztelet tartására Esztergár Gergely, örményenszertartású lelkész, a szamosujvári állami főgimnázium jeles tanára kérésre föl, ki e célból a hét folyamán Kolozsvárra érkezik.

E helyen is föl hívjuk az egyházi ünnepre az érdeklődők figyelmét, a melyre a meghívók a napokban küldetnek szét.

Za-la.

— (A Kossuth-szobor bizottság gyűlése.) A Kossuth Lajos szoborbizottság tegnap tartotta gyűlését dr. Kossuthy Ignác elnöke alatt. A gyűlésen az elnök jelentést tett a gyűjtőbizottság működésének eredményéről, mely már 6000 koronát meghaladó összeget tud felmutatni. A gyűlés közönség szavaz a gyűjtő bizottságnak és elnökének, Merza Lajos kir. tanácsosnak. Merza Gyula pénztárnok jelenti, hogy a szoborra az Emkétől 100 korona érkezett be. Ezenkívül Szilágyi György földbírtokos 27 kor. 60 fillér gyűjtéssel járult az alaphoz: Szucsáky Imre és Sándor József orsz. képviselő 5—5 korona évi részletet fizettek be. Elnök indítványára elhatározta a gyűlés, hogy Kőlcsey Hymnusza megteremtésének 60. évfordulójára ünnepélyt rendez.

— (Előléptetés.) A hivatalos lap tegnapi száma jelenti: A kereskedelemügyi miniszter a kolozsvári államérfizetési hivatal látszámában Fiala Géza fizetéstelen segédmérnököt fizetési kir. segédmérnökké kinevezte.

— (Nyári táncmultságok a Fellegváron.) Kolozsvár helyőrségének tisztikara és katonai tisztviselői az idei nyár folyamán a Fellegváron június hó 18, július hó 2 és 16, és augusztus hó 6 és 20-án rendezni táncmultságait. Kezdeté este 8 órakor. Kedvező idő esetén a táncmultság elhalasztását a Fellegváron kitűzött zászlók bevonása fogja jelezni. A tiszti kasszinó nevében a tél folyamán szétküldött meghívók ezekre a multságokra is érvényesek.

— (Eljegyzés.) Dr. Zádorfalvi Deme Sándor tehetséges ügyvédjelölt szombaton este eljegyezte szűk családi körben Pollák József kolozsvári nagykereskedő bájos és nagyműveltségű leányát, Jolán kisasszonyt.

— (Mennyibe került a vasutasok pörének sztenografálása?) A védők kívánságára tudvaleg a büntetőtörvényszék hítes gyorsírókat fogadott föl, a kik szóról-szóra sztenografáltak a vasutasok ügyében az egész főtárgyalást kezdve a vádlottak kihallgatásától egészen a pörbeszédek befejezéséig. Ez a gyorsírás a védők költségeire ment, a kik a sztenografással megállapodtak abban, hogy minden óráért 30 koronát fizetnek. Ez nagyon fényes honorárium még akkor is, ha figyelembe vesszük, hogy az 1 óráért sztenografált bíró átlagosan 3 óráig tart. Ez az igénybe. A bíróság összesen hét napig tárgyal és naponként nyolc óráig tart. Így hát a sztenografálás 56-szor 30 korona, vagyis 1680 koronába kerül. Minthogy pedig a védők a vasutasokkal bizonyára nem valami fényes honoráriumot kaptak, bizonyára a két sztenografus járt a legjobban.

— (Egy 48-as honvéd halála.) Bo g d n f f y Sándor vármegyei árvászeki nyilvántartó, az aranykoronás érdemkereszt tulajdonosa, 1848—49-es honvéd, e hó 12-én 72-ik évében Kolozsvárt elhunyt. A köztisztviselői állású férfit nagyszámú rokonság gyászolja. Tegnap délután temették a költészetfejlesztésben megöszült érdeműs férfit a köztisztviselői halottas csarnokból.

— (Egy szerb költő halála.) Dr. Jovanovic János (Zmaj, Kis János) szerb költő és népszerű író, aki az elhunyt Milán királyiál rokon viszonyban állott, ma reggel 5 órakor a szerérmegyei Kamenica községben meghalt. Dr. Jovanovic érdemei a közigazgatási pályára készült, de már akkor is nagyobb hajlandóságot érzett az irodalomhoz és rövid szolgálat után, amelyet Újvidék városában töltött, állásáról leköszönvén, a budapesti Tokolyanus felügyelője lett. Ezután hosszabb ideig mint orvos működött Belgrádban. Orvosi minőségében nagy irodalmi működést fejtett ki versben és prózában egyaránt. Számos angol és francia mű jelent meg Jovanovic fordításában és kiváló érdemeket szerzett a magyar költők szerb nyelvre való átlá-

tetésében. A Kisfaludy-Társaság emez érdemei elismeréséül 1867-ben levelező tagjává választotta. Későbbi szerb költők nagyban méltatták Jovanovic irodalmi működését és legújában Hadzsis Antal tanulmányt írt róla. Az elhunyt költő 1833-ban született és így 71 évet élt.

— (A mi a kenyérgyűlölethez tartozik.) Jókai Mór temetése alkalmával történt, hogy egy Klein Bódog nevű foglalkozás nélküli pincér a Kerepesi-úton belefurakodott a tömeg közé s egy elegánsan öltözött ur mellényzsebéből nagy gyakorlottságra valló ügyességgel kilopta az aranyórát. Szerencsétlenségére a lopást észrevette egy közelben álló hordár, a ki nyakon csípte a tolvajt, a következő percben a facér pincért a közönség megrögzött és kíméletlenül elpálholta. A nagy lörmára odasietett egy detektív, aki aztán a zsebmetszőt bekísérte a főkapitányságra.

A budapesti büntetőtörvényszék tegnap délelőtt vonta felelősségre a róvott multu embert, a ki nem is tagadhatta a lopást, mert az órát megtalálták a zsebében és a szemtanúk mind ellene vallottak. Védelmére csak azt hozta fel, hogy ezáltal nem volna méltányos dolog őt szigorúan megbüntetni, mert egy helybenhagyott a lopás idejében, hogy még most is sajognak a sebei. Eppen ezért kérte a törvényszék, hogy a szenvedett sérüléseket tekintve nagy enyhítő körülménynek, mert az ütlegetés folytán már részben meglaktott tetteit. Az elnök szemrehányó hangon fedte a vádlottat:

— Lásd, érdemes volt így összeveretni magát és tetejébe most még hosszabbidőre a szabadságát is elveszt!

A vádlott keserű cinizmussal felelt: — Bocssáson meg, nagyságos elnök ur, de ez a kenyérgyűlölethez tartozik. Ha olykor nem hoznák rám a vizes lepedőt, annyira kifejlődné a konkurencia, hogy nem volna érdemes zsebmetszőnek lenni, mert mindenki erre a pályára adná magát.

A törvényszék a cinikus vádlottat, tekintettel arra, hogy bűncselekmény miatt már több ízben volt büntetve, másfél évi börtönnel sújtotta. Az ítélet jogerős.

— (Sipulusz — Szászcsesben.) Jeleztük már lapunkban, hogy Rákosi Viktor, a kiváló humorista is leutazik Szászcsesre, hogy az ev. ref. templom javára rendezendő mulatságon felolvassal részt vegyen. Rákosi jövetelét újabban Benedek Károly lelkésznek is levelében ismételtlen kiáltásba helyezte. A levél következőleg hangzik: Kedves Nagytisztelt Urt! A meghívásnak szíves készséggel teszek eleget s június 19-én meg fogok jelenni az ünnepn, mely resem is örömmelnepe. Együtt a hangverseny felolvasást is tartok. De arra kérem ne rendezzenek semmiféle költséges ünnepélyeket és kirándulásokat. Minden pénz maradjon a templomnak. Ha lesz időm, esetleg meglátogatom valami szomszéd érdekesebb vörst vagy havast, de ezt is a saját költségem; nem engedem, hogy az én kedvemért egy krajcárt is elköltsenek. Adja kérem hírlí barátainknak és atyáknak, hogy június 19-én együtt fogjuk imádni az Urat. Fogadják nagytisztelt Urt őszinte tisztelettel nyilvántatást. Igaz híve: Rákosi Viktor.

— (Százégy éves asszony.) Egy Mathuzsálem kori ért öreg matróna, özvegy Székely Sámuelné szül. Bruzer Teréz halt meg tegnapelőtt éjjel Kolozsvári 104 éves korában. A bibliai koru öreg asszony egész életét Kolozsvárt töltötte; itt is ment férjhez és itt jutott mintegy 40 évvel ezelőtti kora özvegyiségre. Természetesen sohasem volt beteg élete legutolsó idejéig friss erőben dolgozott és pápaszem nélkül is tisztán látott. Az elhunyt matrónának koporsóját 3 gyermek, 10 unoka és 36 dédunoka állta körül. Temetése tegnap délután volt Pap-utca 23. sz. alatt levő lakásáról.

— (Elszökött péksegédek.) A tegnapi nap folyamán Dézi Alberti széki születésű 47 éves péksegéd és Mazur Mihály kolozsvári születésű 25 éves süteményárú Kolozs Zsigmond pékmestertől megszököttek, nem szálmozva el vagy 20 koronányi péksütemény árával. A rendőrség megindította a nyomozást.

— (Verekedő földészek.) Tegnap éjjel a lovasrendőri őrszót két földész, Török András és Siklódi Gyulát állította elő a rendőrség, mivel éktelen lármával utcai botrányt provokáltak s a járókelőket megdémázták és inzultáltak. Az újból egy hatlövétű forgópisztolyt találtak, melyet azonnal elkoboztak. Az eljárás ellenük folyamaiba tetetett.

— (Megvadult bika.) A kisküküllő-vármegyei Szászmagyaros községben a napokban egy a pásztor udvarán láncra kötött bika megvadulva a vihartól, eltepte a pásztor és a gyorsan elősiető pásztor szarvával keresztüldöfte. Azután berontott a pásztor lakásába s ott a pásztor feleségét, két apró gyermekét és az udvaron még két gyermeket agyontaposott. Nagy küzdelem után végre sikerült a megvadult állatot megfékezni.

— (Sirhaborítás babonából.) Mélyen felháborító és a nép tudatlanságára szomorú fényt vető népbabonáról ad hírt dési tudósítónk. A Szolnok-Doboka-megyei Buza községben nem régen hunyta le örök álomra szemet Pap Rébi r. kath. vallású javasasszony hírből álló öreg asszony. Már egy hete nyugodhatott sírjában a kuruzslónő, midőn a babonás nép kistötte, hogy Pap Rébi halála okozza a nagy szárazságot; ő vitte el az esőt. Nem bintették be szentelt vízzel: — ez az oka a nagy szerencsétlenségnek. A babonás nép éjszaka kivonult a temetőbe, felástá Pap Rébi sírját és teleöntötte vízzel a koporsót. Másnap pedig tényleg megeredtek az ég csatornái, de megjelentek egyúttal a halóság emberei is, a kik a sirhaborító parasztok elleni folyamataba tették a büntető eljárást.

— (A felfogadott koldus merénylete.) Halálos kimenetelű gyilkossági merénylet történt a napokban Jászládany községben. Sujäger Mihályné nevű szolnoki lakos kintornával kereste kenyerét. — Eljárt faluról-falura, ott volt minden vásáron és búcsun, a hol a nyakába akasztott sípládával házról-házra játszott és kéregetett. Az idő azonban elhaladt Sujäger-nén, lábai megtágták a szolgálatot s nem folytathatta a mesterségét. De hogy a sípládának mégis hasznát vegye, felfogadta Gara Mariát, hogy az járjon a sípládával koldulni. Gara Mariávalalkozott a koldulásra és eleinte elég csinos összegeket szedett össze, aminek egyharmad része az övé volt, a többi pedig át kellett adni Sujäger-nének. Gara Mari azonban gondolt egyet és később már nem számolt el az egész keresettel a mi miatt Sujäger-né jövedelme megcsappant. A főköldus előtti kezdett gyanúsá válni a dolog s mint e héten, a mikor Gara Mari egy búcsuról tért vissza, Sujäger-né magához vette az egész keresetet és az alkoldusnak nem adta ki a köteles részt, sőt még a sípládát is elvette tőle. Emiatt köztűz veszekedés támadt, miközben dula-kodásra került a dolog s ekkor Gara Mari kést rántott elő s azzal a vén koldusasszony hasát felhasította. Sujäger-né a szúrás után összeesett. A tetetetlenül vergődő asszonyt azután annyira összezúrkálta, hogy az rögtön kiszenvedett. A gyilkos magához vette a sípládát és a pénzt s azután megszökött. A csendőrség értesülvén az esetről, üldözőbe vette a szökevényt, a kit egy vásáron sikerült is letartóztatni és bekísérték a szolnoki törvényszékhez.

— (Hármas gyilkosság.) A borsodmegyei Aranyos község lakosait hármas gyilkosság eset tartja izgalomban. Vasárnap délután táncmultság volt a községyi kocsmában, ahol együtt volt a falu fiatalága. Mindenki mulatott, csak Csáti János ült mély gondolatokba merülve egy asztalnál s onnan nézte a táncolókat. Egy leányra meredt a tekintete, a ki azelőtt ő vele szokott táncolni, de pár hét óta elhidegült tőle a leány s azóta Bárdos András lett a szeretője. Csáti egy ideig gondolkodott a mulat felett s aztán odament Bárdoshoz, hogy adja át neki a leányt egy fordulóra. Bárdos erre azt felelte az elkecseregett legénynek:

— Ne fuss olyan székér után a melyik téged föl sem vesz.

Csáti otthagya a táncolókat, kitá-molygott a kocsmából és hazament. Ott-hon elővette a forgópisztolyt, megtöltötte hat golyóval s azzal estefelé visszament a tánchelyre. Bárdos akkor is együtt táncolt a hűtlen leánnyal. Csáti észrevétlenül a hátuk mögött került s egy lövéssel leterítette Bárdos, a másikkal pedig a menekülő leányt. Mindkét lövés halálos volt. Bárdos még ott a helyszínen meghalt. A leányt még élve szállították ugyan haza, de még az éjjel ő is kiszenvedett. A gyilkost még a kocsmában lefogták és átadták a csendőrségnek, mely rögtön táviratilag értesítette a miskolci kir. ügyészséget, ahonnan Páthy kir. alügyész és a vizsgálóbíró tegnap reggel a helyszínre érkeztek. A vizsgálatot a községházban végezték, odahivatták Nagy István kocsmáros is, hogy mint tanút kihallgassák. Nagy a kihallgatás után hazafelé indult. A községháza előtt azonban néhány ismerőssel találkozván, elmondta, hogy mit vallott odabent. Meghallotta ezt a gyilkos testvérbátyja, Csáti Károly s a mikor nagy hazafelé tartott, az utcán elébe ugrott és egy baltával agyon verte, amiért terhelőleg vallott az öccse ellen. Az eset nagy megröszbenést keltett s rögtön letartóztatták Csáti Károlyt is, a ki most az öccsével együtt a miskolci törvényszéki fogdában várja megérdemelt büntetését.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, szerdán, június 15-én:

A hajduk hadnagya.

Operette 3 felvonásban.

Kezdeté fél 8-kor, vége 10 kor.

Holnap, csütörtökön, június 16-án:

ARANYEMBER.

SZÍNHÁZ.

Heti műsor:

Szerda: A hajduk hadnagya.
Csütörtök: Arany ember.
Péntek: A postás fia és a huga.

* A hajduk hadnagya, mely tegnapi harmadik előadásán is zajos sikert aratott, ismét tett házat vonzott s ezzel kiállta a tűzpróbát, ugy hogy csakugyan kassza darabjává lett a Nyári Színháznak. A nagyhatású operette ma negyedszer került színpadra, az előjelenből ítélve, még mindig emelkedő érdeklődés mellett.

* Operette főlelevenítes. A jövő héten új betanulással és teljesen új szereposztással fog színpadon látni Bokor József rég nem adott, kedves operettje A kis alamuszi a címszerzőben Károlyi Leonával.

* Tőlvölgyi Margit fellépése. Tőlvölgyi Margit már felgyógyult hosszabb ideig tartott betegségéből s a jövő héti folyamán megkezdí hosszasan nélkülözött színpadi működését.

Táviratok

A pénzügyi bizottságból.

Budapest, június 14.

A képviselőház pénzügyi bizottsága ma délután ülést tartott, melyen a költségvetést általánosságban és részleteiben elfogadták.

Bánffy—Apponyi.

Budapest, június 14.

Politikai körökben elterjedt hírek szerint, a két legfrissebb pártvezér az őszig nem vesz részt a parlamenti vitában.

A kvóta-bizottságból.

Budapest, június 14.

A magyar kvóta-bizottság ma délután ülést tartott, melyen előterjesztették az osztrák bizottság izenetét, mely szerint hozzájárulnak a magyar bizottság határozataihoz.

A tartalékos vasutasok hazabocsátása.

Budapest, június 14.

A szolgálatra behívott vasutasok ma végleg megszabadultak a katonai fegyverem alól, a mennyiben most már valamennyit szabadságot kaptak.

Königswarter báró házassága.

Budapest, június 14.

Ma délbén tartotta meg esküvőjét Königswarter Hermann báró Sosua Adolfin a bécsi Karl színház művésznoijével a terézvárosi anyakönyvvézetőségénél.

A csodaszép menyasszony tudvaleg egy bécsi hivatalszolgának a leánya és már a mult héten kellett volna az esküvőnek megtörténnie, de hirtelen közvetlen a kitűzött idő előtt a báró az esküvőt elhalasztotta. Az új pár Franciaországba utazott.

A báró 2000 koronát küldött Budapest szegényei részére a polgármesterhez.

Letartóztatott anarkisták.

Budapest, június 14.

Johannesburgból jelentik, hogy ott ma letartóztattak öt anarkistát, kik közül az egyik Millner lord országos főbíztos meggyilkolását tervezte.

Az orosz—japán háború.

— Legújabb hírek. —

Budapest, június 14.

Berlinből jelentik: Kuropatkin csak két hónap múlva lehet abban a helyzetben, hogy valamelyes támadó akciót kezdeményezzen. A csapatok szállítása nagyon lassan megy, mert 2000 katonánál többet naponta rem tudnak a haretérre szállítani.

Londonból jelentik: A japánok most már a legrövidebb idő alatt elfoglalják Port-Arthurt, annál is inkább, mert az oroszoknál nagy sikkasztások történtek a hadsereg felszerelésénél és élelmezésénél.

Niucsvangnál e hó 11-én a japánok megtámadták az oroszokat. Majd visszavonulást szinleltek, mire az oroszok utánuk nyomultak. Ekkor egyesült a japán sereg a segédszolgálatokkal és irtózatoss pusztítást vittek véghez az oroszok között. Vagy 200 halott és 860 sebesült maradt orosz részről a csatatéren.

Az oroszok egy cirkálója Port-Arthurnál aknákat helyezett el. E művelet közben egy akna felrobbant és 1 tiszt meg 18 katoná a levegőbe repült.

REGÉNY.

Az ál-mandarin.

Írta: Hyan Hans.

Fordította: Jeanette.

Amerikai—chinai detektív-regény a jelenkorból. (11)

III.

— Hm — dörmög a disponent fontoskodó arccal, bajuszát simogatva: „ez rendkívül fontos a vizsgálat vezetésére, legalább véleményem szerint.”

— Nos igen — felel türelmetlenül a másik — hadd hallom tehát, mondja mi történt?

— Egész egyszerűen, — mondá Fricher

fontoskodva, — megvizsgálták a kamrát, melyben Pretornak ezen valószínűleg ren nagyon kellemes konzerválási módszert kellett volna átzenvedni.

Penkerton vizsá tekintette rögtön észrevette, hogy volt tiszteletreméltó kollégánk, kezén és lábain kötéllyom látszik...

— De hiszen az természetes, hogy meg volt kötözve, azt tudjuk már régen mindnyájan! Ez az egész udonság, mi az ön lapjában áll?

A másik tagadólág rázta bozontos fejét, bajuszát most már mindkét kezével simogatva.

— Semmi esetre sem, kedves Mr. Vanderveld, sokkal több — sokkal több?

— Az Uristerre, de mondja már mi?! — Ön egy kissé türelmetlen, Mr. Vanderveld és ezért nem fogja eléggé élvezni érdekes elbeszélésemet.

A másik egy nagyon ideges ember, fénylő kopasz fejjel, izgatottan borzolta fel tarkóján levő gyér haját és bosszankodva elakart rohanni.

— Tehát, — Mr. Vanderveld, mondá most gyorsabban a másik, félve, hogy nem fejezheti be üjdonsága elmondását.

— Mr. Morris a világérsz legügyesebb detektívje, mint őt lapom nevezi, a kamra vagy istálló, hol...

— Igenis, igen, igen, ezt tudom már kedves Fricher. Folytassa, folytassa, ha szabad kérem!

— Ön folyton félbeszakít, Mr. Vanderveld, ezáltal elvesztem beszédem fonálát és így talán a legérdekesebbét nem monhatom el.

— Jól van tehát, én halgatok!

— Well! Mr. Morris ezenkívül több-féle jelből konstatálta, hogy Pretor a kötelektől egyedül meg sem szabadulhatott; ugyanis a kötelekkel késél voltak elvágva. Pretoriusnál pedig nem volt kés, tehát Iren vághatta el a köteleket. Miután pedig az sem tehető fel, hogy az illető, ki Pretorius megkötözve odavitte, ismét azonnal elvágta volna a köteleket; így tehát csupán csak az az eshetőség áll fenn, hogy ezen sziveséget valaki más tette. Nos és az az illető, fáradsága bérért azonnal, önmagának ily-kepén fizette meg.

— Ugy, ugy... — A prokurista ravasz arccal kérdez:

— Es tudja-e Mr. Ekhard ezen u eseményt?

Fricher vállalt vonogatta.

— En nem beszéltem vele ma még... szegény ember!... az üzlet iránt nem érdeklődik, azt hiszem nem fogja folytatni, mi a véleménye Önnek Mr. Vanderveld?

— Semmi esetre sem ily nagyban... mindenesetre azonban; összes érdekelteink előzőkenyen viselkedtek, fizetni valóinkat önként meghosszabbíták... természetesen a rendkívüli nagy váltóforgalmat redukálni kell, mindennek dacára azonban lehetséges... hogy mégis...

Ezek után a két kereskedő elmélyedt az eshetőségek mérlegelésében, azon tanakodva, mi módon lenne a felszámolás leginkább elkerülhető.

Mr. Ekhard ezalatt a fogház kórházában volt, hová a rendkívül elgyengült Pretorius Pált vitték.

(Folyt. köv.)

Felolós szerkesztő:

HERCZEG JENŐ.

Laptulajdonos:

GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉR.

Ma, kedden,

és a következő napokon a

"Kis Pipa"

vendéglő kerthelyiségében

az I-ső Szabadkai Salon Tam-

bura zenekar és Énektársulat

Nagy Zene-Estélyt

tart.

Naponként válogatott műsor és föllépte a zenekar közkedvelt variete komikusának: 000 000 Kiséri Sándor urnak. 000 000

Hideg és meleg étek.

Gróf Teleky-féle hegyaljai borok és

000 000 Dréher sör kapható. 000 000

A nagyérdemű közönség

becses pártfogását kérve

000 teljes tisztelettel 000

A TULAJDONOS

Diszokmánnal kitüntetve!

Bernáth E. Sándor varrógépi kerékpár nagy raktára és hangszer-üzlete) Kolozsváron a m. kir. posta- és táv. szállítója)

Összes árutmat havi részlelűzésre is adom és azokról 5 évig felelek. — Szakszerű villamos világítással és metororőre berendezett mechanikai műhelyembe a javításokat gyorsan és jutányos árban készítem. Nikkelezéseket, különféle színű emallitrozsákat saját fűrdőmben és kemenczében állítok elő. Kerékpárkölesznő osztályt

tartok fenn!

Telefon 412.

Képes árjegyzéket adok bármikor!

